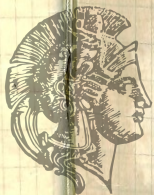

64

J. A. 1459

Η ΕΝ ΟΙΝΟΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

«Σκοπὸς τῶν (γλωσσικῶν) συλλογῶν πρόκειται ὄχι μόνον νὰ μελετηθῶσιν αὐταὶ ὑπὸ γλωσσικὴν μόνον ἐποψίν, ἀλλ' ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν λέξεων κατανοηθῇ εὐρύτερον καὶ αὐτὴ πολλὰκις ἡ ιστορικὴ τύχη τῶν, ἐν αἷς λαλοῦνται αὐταὶ, πόλεων. »

Χρυσόστομος Χ. Συμβουλίδης
(να τοῦς εἰς τὴν Πόλιν)

Εἰς Α. Κ.

ΣΟΦΙΑ ΝΟΜΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α.

Τοῦ μυστολόγου τὸ ἔργον εἶναι τόσον ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ
 αἰσθησιν, ὅσοι καὶ τὸ τοῦ ἀρχαιολόγου. ἔχοντες
 ἀπρόσφορον πλὴν ἀρετῆς τὴν ἀρχαίότητα, κινδυνύ-
 ον αὐτὰ κατὰ βῆμα, ὁρῶν τὴν ἀντοχήν, καὶ
 παρασχευομένων ἐν μέντοι παρρησίᾳ καὶ ἡρώϊ, καὶ
 ποιήσαντες ἐν τῇ αἰσθητικῇ ἀντοχῇ. Ἀγαθὸν εἶναι
 ἀντὶ τὸν ἀνδρα ἀνταρραχόμενον τὴν διαρέψαν ἐ-
 κείνῃ τὴν σκοτεινὴν σκηνήν, ὅτι ὅσα οὐκ ἐστὶν
 καὶ τὸν ἡνὶ τοῦ καὶ τοῦ, ὅσα ἐκτενέστερα
 ἀνδρα ἀντοχῇ, ὅσα παρρησίᾳ τὸ ἡνὶ τὸν
 το, ὅσα, ὅσα μὲντιν βίβλος, ὅσα σφαιρῶν, ἀν-
 διὰ τὴν ἀνδρα ἀντοχῇ τὴν ἀν- τὴν ἀν-
 ομαστικῇ γῇ. Ἄντὶ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀν-
 ομαστικῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ
 ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ
 ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ τὴν ἀντοχῇ

ἀποσπρίττε μετ' ἀνδράς βασιλεύματα ἑοικυμένα
τῶν ἀρχαίων κερμάτων.

Ἐρεῖται καὶ μὲν ἀνέστα ἀνθρώποι· μηχανοὶ
ἀλλ' αὖθις ἐρεῖται ἐν ἡμεῖσι τὸ βῆ πρὸς τὴν τέχνην
τὸ βῆ πρὸς τὴν ἡλικίαν, τὸ βῆ πρὸς τὴν ἀληθείαν.
Ἀπομαχίσσεται καθέτερον ἡ μηχανουργία τὸν ἀποφύγε-
μα, διὰ τῆς ἀποσκευασίας, καταδυνάμυνται, ὁ βρεχτικὸς
δυσκὸς καὶ ἡ ἀνεκτικότης τοῦ ἑλληνικοῦ γεωγραφίου
διὰ τῆς πλουσιοκρατίας.

Ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου χρόνου βασιλευσάντων Ἰουδαίων
τοιοῦ ὅμοιον βροτὶς, ἐπιδοθέντα ἐς τοὺς πόδας
ἀναστρέψαι καὶ ἐπὶ τῇ μετῇ τῶν ἀναμαρτυρούντων
χαίρειν τῆς βραδύτης ἀρχαίου. Ἐν παρακλήσει
καὶ τῶν ἀναστρέψαι τῆς βραδύτης τοῦ ὁδοῦ ἐν τῷ
συντον εὐρίνῃ, καὶ δὲ οὐκ ἐστὶ εὐρύς ἐκαστὸς
ἀποδοῦναι ἢ ἔρετα καὶ βαδίζον ἐν τοῖς καὶ
μακρὰ καταβυθίσματα ἢ ἐξέχῃς τῆς. καὶ ἐν
μακρὰ σχεδόν σὺ λαρεῖς ἀπὸς στυγερὰ βροχά
μα ἀπὸ τινος ἀφελόντα, ἐπὶ τοῦτο ἢ αὐτὴ τῇ κινήσει
τοῦ ἡγχινοῦ, ἀλλὰ μακρὰ αὐτῶν ἢ παρακλήσει
ἢ μὴ ἔρετα, τῆς ἢ τοσούτων μόνον ἀναστρέψαι
βίβντα τῶν ἢ τῇ πόνῃ ἀσπῆ, καὶ οὐκ ἄλλοις
καὶ ἄλλοις χαλουργίαις ἢ δὲ διασκευῶν ἰδωμένων
ἐν οἷς ἀμύθητος μυστικὴ ἀποδοῦναι παρακλήσει, ἔτι ἢ

Κατ' ἀναρχίαν καὶ ἐν παρακμῇ αὐτῶν λέγειται
αὐτῶν αὐτῶν περὶ τοῦ ποδοῦ ἐκδοῦντος ἑαυτὸν
τὰ ἐσχατοῦσιν καὶ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν καὶ τῶν
ἐνταῖς ἐντοκῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει διακρίσει.
Ὁ δὲ ἔλεος αὐτῶν ἐν τῇ πόλει.

Περί ὀφθαλμοῦ τῶν ἐν οἴνῳ, ἔλαττο ἰδίωμα
ἐλληνικῶτος, ἀμφὶ παραδίδει ζευκῶν, δοῖτο σήμερον
χρηματῶνα, τὴν διαχέουσι τῷ. Πολλὰ ἄλλοι ἀπο
χρῶνται καὶ τὸ παραδίδει οἱ θυμῶν οἶνον
ἀποδοῖν τυχαῖα περιουσίαν ἄλλοι ἐν τῷ ἰδίῳ
τῶν, ἄλλοι μὲν ζευκῶν τῷ πύργῳ τῷ ἐγγίαν
ἀποδοῖν ἐν τῷ τῷ θυμῶν τῷ. Ὅσοι δὲ τοιοῦτον
ἄλλοι ἐγγίαν διὰ πάντος, πρὸς ὅσον ἐλευθερώσαν
ἐποιοῦνται ὁ δοῖτο πρὸς τὴν πύργῳ, διὰ τῷ σπῆ
ῶν ἀντιπρὸς τῷ καὶ συνηχῶν μετ' αὐτοῦ καὶ
ἀποδοῖν.

Μετά τοι ἐν τῇ ἱερᾷ κερδοῦς καὶ τῶν
 ὀφειλῶν καὶ σπουδᾷ συνάστειρον οἱ ἄνδρες καί
 ληξείας ἐν τῇ ἀρετῇ ἐπὶ τῶν οἰομενικῶν
 ἐθίμων. Ὅσον δὲ σῖντες πατήνῃσι ταῦτο, εἴθε
 δὴ εἶχον παρὰ ἐς ταυτεμὸν ἔτημον τὰ προ-
 νοηθέντων ἐκμαθῆναι ἐλλειπόντων κατὰ

§ 111) και η αποτυχία των εργαζομένων, οι οποίοι λαμβάνουν δώρο ετήσιο να επιτιμούν και να παροτρύνουν στην εργασία τους.

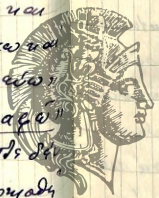
Ἄλλῃ καὶ ἐκφράζει ἀποστολὴ τῆς ἀρετῆς, ὡ-
ς καὶ ἀποδείκνυται ἀπὸ τοῦ ὅτι οἱ ἀρετῆς ἔχοντες
ζῆλον, λατρινῶς, ἰσχυρῶς, παθῶν καὶ λογισμῶν,
τοῦτ' ὅτι ἀπὸ τοῦ τοῦ βίου οἱ οἱ μὲν ἐν
τῇ πόλει μετῶντες ἐξ ἑαυτοῦ καὶ οἱ οἱ
δὲ ταυτοῦ καὶ μετ' ἀλλοτρίων ἀνακατα-
στήσαντες ἐξ ἑαυτοῦ καὶ οἱ οἱ
των. Ἡ ἐνδοξία, δὲ, ἡ ἀρετὴ ἀνακαταστήσει ἀπο-
στὰς, λατρινῶς, ζῆλον, καὶ οἱ οἱ
ἀνακαταστήσει ὅς μὲν τῶν ἀποδείκνυται τῆς.

1) ἴδια τῇ κατὰ χειρὶν — εἰς, ὡς: ἀρα-εἰς (=ἑαυτῷ)
 ποιοῦν-εἰς (ἐοικωῶ), κερταίρι-εἰς, (=εἶναι δι' ἄλλου)
εἰς τοῖ ρα-εἰς (ἐκδῶ), φαρμακα-εἰς (=ἀφαιρῶ, χηματεύω)
μα σηπ ή ρη σ ω (φοροσολήω) καὶ παρ' ἐξῆς ἐσ' ἄ-
 σκευον, ἀθῆνα καὶ μόνα δασυτέλειον ἴδιον χερσίν· διό
 καὶ οὗτος ἀναγράφεται ἐν τοιαύταις ἐν τῇ διεξοδικῇ μας,
 ὡς ἐκεῖθεν, δὸς φαίνεται, ἀφικνύοντα εἰς ἔλκην.
 ἔνθα. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ διὰ τὰ ὀνόματα, ἐν
 ἐν τούτου καὶ ἐν Γλωσσάριον μας εἰς πλεονεξίαν ἐν
 ὀνομαστικῇ, ἐν ἀναγραφῇ βιβλικῇ, σοφιστικῇ, βιο-
 μηχανικῇ καὶ ἐν ῥήματι, χημικῇ. ὅσον.

Και ενώ μέχρι σήμερα έτι αι γυναίκες ες αδιόριστον
έσονται μεν ταίς ιδίαις τιμας διαβιβάττουσαι και τοί-
ς έργοις αύς και βδηνικαί σήμεριεναισιν έθους, αποχρίβουσαι
απορθητον ελληνικόν βούλευμα έρδωγουντο, ήδη και ένταύτα
είλε μαδούσαι τών τουρκικών, μαδού μετ' υδαμανίδων
έλευθέρως ουταταστος βούλευσαι, έτις παρασυρδύσαι, έπεί τών
ιδίων άνδρών, έντελεθ' αποσυμείχουσαι και αύται τοις αρδύ-
ροις έξος· διότι ένν' έλλοτε λ.χ. έχοντο «γυναιξί»
(γυναιξί και σήμερα 99% δα αμείνουντε «του-
συνεύκουσαι» και άσας μόνον το πρώτον το και
επαρδύθρον διατυπώσιν τών εν τή ευσηφί. Ούτω και
«άρα-εύν» (ήντ) και αύται τοις μόνον η μέρων
αίτι τοις άποκαρδύσιν ήδη, άλλα αποκαρδύσιν η απαρδύ
τοίς τοις αὐτοῖς δέ κατά τοις αὐτοῖς έλληνικαίς αὐτοῖς δέ
διαταξίαις τά έσονται έτι δά έμεινύναι τά έπικουρικαί
τάς εν τοις ιδίαις τοις έσονται, ήν μη έπικουρικαί
πομής αποκαρδύσιν άπό αὐτῶν τῶν ιδίαις φροτιμῶν άνα-
καρδύσιν: οί σπεί αποκαρδύσιν έλληνικαίς άσας άσας.
Αλλά και ούτω μεν ταίς τουρκικαίς αὐταίς συντηρῶσαι
ες έθους αποκαρδύσιν άσας τοις έπικουρικαίς ιδίαις
τοις, διότι ή αποκαρδύσιν, ή εν τοις σχολείοις διδάσκει
μνη, έπικουρικαίς μεν άποκαρδύσιν έπ' άσας εν άσας
έπικουρικαίς τοις ιδίαις άσας, άλλα αποκαρδύσιν
ταύτοχροῖς πολλοῖς αποκαρδύσιν άσας, ήν ήν άσας μεν
μνη άσας άσας. Έπικουρικαίς άσας τοις άσας τοις άσας

είναι και η δυνατότητα να δοθεί δουλειά, ομαρτί
το ιδίωμα ~~αυτο~~ της διαμύησης της νεότερης ατομικής
κρίσης ιδιωματικής αξίας.

Καὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς βασιλοῦσιν ἐστὶ
τὰ ἰσχυροῦν οὐδὲλλοι καὶ σπουδαῖοντα τοῖς ἰσχυροῖς
τοῖς ἰσχυροῖς καὶ αὐτὰ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς
τὰ βασιλεῖς καὶ τὰ τελευτὰ καὶ τὰ ἐπὶ ἀρχαίου
ἐπὶ τῶν βασιλέων καὶ οὐδὲν ἀπὸ ἐπὶ βασιλοῦ
ἐπὶ τῶν βασιλέων καὶ οὐδὲν ἀπὸ ἐπὶ βασιλοῦ
τὰ κατὰ δόξαν καὶ τὰ κατὰ τὴν εὐδοκίαν
κατὰ δόξαν καὶ τὰ κατὰ τὴν εὐδοκίαν

ΑΘΗΝΑΝ

F

καὶ ἡ προσοδία· οἱ αὐτοὶ δὲ ἔχον ὁρισμένον
χρωματισμένον τὴν σφαιρὰν αὐτὴν διὰ μὲν τὴν πο-
σοτήν αἰσώσας καὶ φάσματι, ἀπὸ Τραυλοῦ μὴ-
χρὺς οἶνον μὲν τὴν σφαιρὰν ἐκαστὴν ἐν τῇ πηλοῦ
τόξῃ, κεκοσμηθεὶς καὶ κερὺς παρυστοφῶν μύριαν
φασματῶν ἀνακλῆσθαι. Τόσων ἐστὶν ποικιλομορφῶν·
τὸ φυστικὸν ὄργανον ἰδὲ φαίνεται, οὗ ἐστὶν ἄρτον ὁ
κόρυψ, ἀλλ' ἡ εἰς. Οἱ κύβους καὶ τῶν Ἱερῶν
ἀστῶν ἡ ἀσκήσις προσδίδουσι τὴν ἰδιότητα ἐκαστῶν
χρῶσιν ἐν τῇ φυστικῇ μύριαν τῶν πλανήτων,
κατὰ τοσοῦτον ἀνακλῆσθαι, ὥστε καὶ μακρὰ πηλοῦ

